Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXX. — Wydana i rozesłana dnia 5. marca 1907.

Treść: M 59. Ustawa, zmieniająca i uzupełniająca postanowienia ustawy z dnia 21. września 1869 (o warunkach, pod jakimi wobec męzów zaufania gminy zawarte ugody, jakoteż należytości od tychże uiszczane, nabierają mocy wykonawczej).

59.

Ustawa z dnia 27. lutego 1907,

zamieniająca i uzupełniająca postanowienia ustawy z dnia 21. września 1869, Dz. u. p. Nr. 150 (o warunkach, pod jakimi wobec mężów zaufania gminy zawarte ugody, jakoteż należytości od tychże uiszczane, nabierają mocy wykonawczej).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się postanowienia §§ów 1, 2, 8 i 9 ustawy z dnia 21. września 1869, Dz. u. p. Nr. 150 (o warunkach, pod jakimi wobec mężów zaufania gminy zawarte ugody, jakoteż należytości od tychże uiszczane nabierają mocy wykonawczej) i mają one odtąd opiewać:

§ 1.

Wobec urzędu pośrednictwa, utworzonego z mężów zaufania gminy, zawierane być mogą ugody pomiędzy stronami spór prowadzącemi z mocą po myśli ustawy tej obowiązującą:

- a) w sprawach tyczących się pretensyi pieniężnych i pretensyi do ruchomości;
- b) w sporach o oznaczenie lub sprostowanie granic nieruchomości albo o służebności gruntowe;
- c) w sporach o służebność mieszkania;
- d) w sporach o posiadanie.

Do zawarcia takiej ugody potrzebna jest równoczesna obecność przynajmniej dwóch mężów zaufania.

O ugodach, wskutek których przeniesiona zostanie własność nieruchomości zapisanej w księgach gruntowych lub części tejże albo też ciało jakie hipoteczne dozna zmiany, winien urząd pośrednictwa donieść z urzędu urzędnikowi pomiaru. W przypadkach tego rodzaju można celem przedstawienia granic nieruchomości, przybrać na wniosek stron do rozprawy ugodowej rzeczoznawcę, upoważnionego do wygotowania i uwierzytelnienia planów geometrycznych (planów sytuacyjnych).

§ 2.

Gdyby strona wczwaniu przed urząd pośrednictwa zadosyć uczynić nie chciała lub z jakiegoś do tego czasu do jej wiadomości doszłego powodu zadość uczynić nie mogła, winna o tem donieść urzędowi pośrednictwa najpóźniej w dniu wyznaczoną rozprawę ugodową poprzedzającym, w przeciwnym bowiem razie, jeżeli się nie stawi, urząd pośrednictwa nałożyć może na nią grzywnę w kwocie pół do pięć koron. Grzywny takie, które przypadają na rzecz funduszu ubogich gminy, w której rozprawa ugodowa była zarządzona, ściągać się będzie tak samo, jak świadczenia pieniężne, na podstawie ważnej uchwały gminnej na cele gminy wybierane.

Stosowanie środków przymusowych wobec stron, które wezwaniu zadosyć nie czynią, jest niedopuszczalne. Wzywając strony, podać im należy równocześnie do wiadomości, że wprawdzie nie są zobowiązane jawić się przed urzędem pośrednictwa, że jeżeli jednak nie doniosą, względnie zapóźno doniosą, że się nie stawią, nałożona być może na nie grzywna; podać również należy wysokość tej grzywny.

Powyższe postanowienia karne nie znajdą zastosowania do osób znajdujących się w czynnej służbie wojska, obrony krajowej, żandarmeryi; osoby te wzywać będzie przed urząd pośrednictwa ich przełożona komenda.

§ 8.

Ugody wobec urzędu pośrednictwa gminy, po myśli powyższych postanowień zawarte, mają moc ugód sądowych, przeto też odpowiadające postanowieniom §u 7 dokumenta urzędowe na takie ugody, stawiać należy na równi z wygotowaniami urzędowemi ugód sądowych.

Jeżeli w drodze ugody dzieli się parcelę katastralną (§ 1, lit. b), podział ten w księdze tabularnej może być tylko w tym razie przeprowadzony, jeżeli opis lub geometryczne przedstawienie podziału w dokumencie urzędowym lub w dołączonym do niego planie sytuacyjnym odpowiada obowiązującym przepisom.

\$ 9.

Jeżeli strony zgodzą się na zapłacenie uprawnionemu kwoty pieniężnej w wysokości aż do dwustu koron włącznie, używać należy przy zaciąganiu ugody do księgi urzędowej tego stempla, który odpowiada kwocie ugodowej podług skali II wraz z nadzwyczajnym dodatkiem.

Przy zaciąganiu ugód:

 a) w sprawach spornych o oznaczenie lub sprostowanie granic nieruchomości, bez przeniesienia przytem majątku z jednej ze stron interesowanych na drugą lub na kogo trzeciego, b) w sprawach spornych o posiadanie, w których ugoda ogranicza się do restytucyi naruszonego stanu posiadania,

używać należy stempla na jedną koronę.

We wszystkich innych przypadkach należytość za wpisanie ugód do księgi urzędowej ma być uiszczana w tej samej wysokości, co przy ugodach sądowych; celem wymiaru należytości urząd posrednictwa ma w przeciągu dni ośmiu po zawarciu ugody, przedać właściwemu do wymiaru urzędowi wolny od stempla wyciąg z księgi urzędowej.

Wszystkie wobec urzędu pośrednictwa spisane protokoły, wniesione do tegoż prośby i podania, jakoteż pierwsze wygotowanie dokumentu urzędowego są wolne od stempla. Dalsze wygotowania dokumentu urzędowego podlegają teniu samemu stemplowi, co wygotowania ugód sądowych.

Artykuł II.

§ 1.

Utworzony z mężów zaufania gminy urząd pośrednictwa jest w miarę niżej podanych postanowień właściwym dla przedsiębrania prób pojednania w sprawach obrazy czei.

Jeżeli oskarzyciel prywatny i obwiniony mieszkają w okręgu tego samego urzędu pośrednictwa a urząd ten jest uprawniony do przedsiębrania prób pojednania, może być postępowanie z powodu wykroczenia przeciw bezpieczeństwu czci po myśli §Śów 487 do 497 p. ust. k. dopiero wtedy sądownie wdrożone, jeżeli próba pojednania przed urzędem pośrednictwa pozostanie bez skutku. Jeżeli przy wniesieniu skargi prywatnej nie przedłoży się potwierdzenia na tę okoliczność, należy z urzędu skargę odstąpić właściwemu urzędowi pośrednictwa celem przedsiębrania próby pojednania.

Postanowienie to nie znaidzie zastosowania:

jeżeli czyn karygodny popelniony został drukiem;

2. jeźcił obrażony lub obrażający jest osobą znajdującą się w służbie czynnej wojska, obrony krajowej, żandarmeryi

. § 2.

Do rozprawy pojednawczej należy wezwać tak donosiciela jak i obwinionego. Przy rozprawie tej strony nie mogą się dać zastąpić przez pełnomocników. Rozprawę odroczyć można tylko za zgodą obu stron.

Próbę pojednania uważać należy za bezowocną także i w tym razie, jeżeli donosiciel lub obwiniony nie stawi się do rozprawy pojednawczej.

Jeżeli ugoda nie przyjdzie do skutku albo też któraś ze stron nie stawi się do rozprawy pojednawczej, urząd pośrednietwa winien okoliczność | sąd skargi, następnie należy zanotować, czy obydwie tę w pisemnem wygotowaniu w przeciągu trzech dni potwierdzić. Potwierdzenie to ma zawierać:

- a) imiona i nazwiska stron;
- b) podanie miejsca i czasu popełnionego przekroczenia;
- c) dzień, w którym zażądano zarządzenia rozprawy pojednawczej;
- d) dzień, w którym rozprawa pojednawcza rzeczywiście się odbyła, względnie, na który bezskutecznie była oznaczona.

O ile, celem podjęcia próby pojednania, sąd odstępuje skargę urzędowi pośrednictwa a próba ta pozostanie bez skutku, winien ten ostatni zwrócić z urzędu skargę sądowi z pisemnem potwierdzeniem tej okoliczności w przeciągu dni trzech. Oznaczonego w lit. c podania czasu nie wciąga się do wygotowania.

Jeżeli któraś ze stron nie stawi się do pojednawczej rozprawy, ani też najpóźniej w dniu przed wyznaczoną rozprawą pojednawczą, urzędowi pośrednictwa nie oznajmi, że się nie stawi, nałożyć można na nią grzywnę pod tymi samymi warunkami i w tej samej wysokości, jak to po myśli artykułu I, §11 2, w postępowaniu dla zawarcia ugody jest dopuszczalne.

Postanowienia artykułu I, §u 2. znajdzie zastowanie także przy wzywaniu do rozprawy pojednawczej.

§ 4.

Do sześciotygodniowego terminu dla skargi (§ 530 p. u. k.) nie liczy się dni od zwrócenia się do urzędu pośrednictwa o zarządzenie rozprawy pojednawczej aż do dnia, w którym rozprawa pojednawcza rzeczywiście się odbyła, lub też na który bezskutecznie była wyznaczona.

Do terminu przedawnienia nie liczy się czasu, w którym postępowanie w sprawach obrazy czci jest w toku w urzędzie pośrednictwa bądz z powodu, że zwrócono się do niego z żądaniem zarządzenia rozprawy pojednawczej, badź też, że do urzędu tego nadejdzie odstępiona mu skarga o obrazę czci.

§ 5.

Dla prób pojednania prowadzić należy osobna księgę urzędową (§ 6, ustęp 1, 3 i 4 ustawy z dnia 21. września 1869, Dz. u. p. Nr. 150). Do niej wciągać się ma żądanie zarządzenia rozprawy pojednawczej z podaniem imion i nazwisk stron i dnia wniesienia względnie nadejścia odstąpionej przez z wejściem w życie niniejszej ustawy.

strony lub która z nich do rozprawy pojednawczej się stawiła i czy ugoda przyszła do skutku lub też nie.

Protokołów z rozprawy pojednawczej spisywać nie wolno.

\$ 6.

Okoliczność, ze rozprawa pojednawcza wbrew postanowieniom tej ustawy została zaniechaną, nie może być po otwarciu głównej rozprawy, ani przez którąś ze stron, ani też z urzędu ze skutkiem podnoszona. Orzekać należy o samej sprawie bez względu na ten brak.

Z powodu zaniechania rozprawy pojednawczej skazany nie może odwołać się od wyroku.

§ 7.

Dalsze przepisy tyczące się postępowania, którego mężowie zaufania przestrzegać mają przy próbach pojednania z powodu oznaczonych w §ie 1 wykroczeń przeciw bezpieczeństwu czci, zastrzega się dla ustawodawstwa krajowego.

Artykuł III.

Ustawodawstwu krajowemu zastrzega się postanowienie, czy i w których gminach mają być ustanowione urzędy pośrednictwa, przepisy co do tego, pomiędzy któremi stronami i w których sprawach w granicach artykułu I, Su 1, ugody w poszczególnych gminach są dopuszczalne, czy, w których przypadkach i do jakiej wysokości w granicach artykułu I, §u 2, może być grzywna nałożona, w końcu dalsze przepisy, w jaki sposób należy wybierać mężów zanfania i przepisy tyczące się postępowania, którego oni przestrzegać mają, przedewszystkiem zaś co do przyznawać się mającego prawa odwołania się przeciw nałożeniu grzywien (artykuł I, § 2, i artykuł II, § 3).

Tak samo zastrzega się dla ustawodawstwa krajowego postanowienie, że gninne urzędy pośrednictwa mogą być ustanawiane, podług wyboru gminy, z pełną przynależnością lub też z ograniczeniem ich przynależności do zawierania ugody po myśli artykułu I, Su 1, lub też do przedsiębrania prób pojednania stosownie do artykułu II, § 1.

W jaki sposób podawać się będzie w danym razie sądoni do wiadomości ustanowienie albo zniesienie urzędów pośrednictwa, które dla przedsiębrania prób pojednania po myśli artykulu II, §u 1, sa właściwe, ustali się drogą rozporzadzenia.

Postanowienie §u 10 ustawy z dnia 21. września 1869, Dz. u. p. Nr. 150, przestaje obowiązywać

Artykuł IV.

Gminy, które więcej urzędów pośrednictwa na obszarze swoim ustanawiają, mogą każdemu z tych urzędów przydzielić osobną część obszaru gminnego jako okręg, dla którego urząd ten będzie wyłącznie właściwy, albo też mogą każdy urząd pośrednictwa z osobna, uznać za właściwy dla całego obszaru gminnego.

Artykuł V.

Minister sprawiedliwości ma prawo każdego czasu wglądać w czynności urzędów pośrednictwa i udzielać im potrzebnych do utrzymania prawidłowego toku czynności, informacyi i wskazówek.

Artykuł VI.

Postanowienia tej ustawy nabierają mocy obowiązującej po upływie trzech miesięcy po obwieszczeniu.

Artykuł VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 27. lutego 1907.

Franciszek Józef wdr.

Beck wir. Korytowski wir. Klein wir. Bienerth wir.